

Dziennik Urzędowy C 317

Unii Europejskiej

Tom 51

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

12 grudnia 2008

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

II Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja

2008/C 317/01	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przy- padki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu	1
2008/C 317/02	Komunikat Komisji w sprawie zapytania dotyczącego substancji i rejestracji substancji, które znajdowały się w obrocie zgodnie z prawem przed dniem 1 czerwca 2008 r., ale które nie posiadały statusu substancji wprowadzonej, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (REACH) ⁽¹⁾	2
2008/C 317/03	Komunikat zgodnie z artykułem 12 § 5 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 w sprawie infor- macji dostarczanej przez władze celne państw członkowskich, dotyczącej klasyfikacji towarów w nomenklaturze celnej	3
2008/C 317/04	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5317 — IBM/ILOG) ⁽¹⁾	5
2008/C 317/05	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5241 — American Express/Fortis/ Alpha Card) ⁽¹⁾	5

IV Zawiadomienia

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2008/C 317/06	Wytyczne Unii Europejskiej dotyczące wdrażania koncepcji „Państwa wiodącego” w kwestiach konsularnych	6
---------------	--	---

PL

Komisja

2008/C 317/07	Kursy walutowe euro	9
2008/C 317/08	Komunikat Komisji przedstawiający wytyczne w sprawie pomocy państwa uzupełniającej wspólnotowe finansowanie uruchamiania autostrad morskich ⁽¹⁾	10

V *Ogłoszenia*

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2008/C 317/09	Pomoc państwa — Francja — Pomoc państwa C 31/08 (ex N 681/06) — Pomoc w celu ratowania przedsiębiorstwa „Volailles du Périgord” — Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE	13
2008/C 317/10	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5324 — Centrica/Segebel) — Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	17
2008/C 317/11	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5385 — Avnet/Abacus) ⁽¹⁾	18

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

**Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE
Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu**

(2008/C 317/01)

Data przyjęcia decyzji	10.7.2007
Numer środka pomocy	N 322/A/06
Państwo członkowskie	Włochy
Region	—
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc)	Misure urgenti per la prevenzione dell'influenza aviaria
Podstawa prawna	Decreto Ministero delle politiche agricole e forestali del 2 maggio 2006
Rodzaj środka pomocy	Pomoc dla inwestycji, pomoc w obniżeniu zdolności produkcyjnej, pomoc przeznaczona dla zwalczania epizootów.
Cel pomocy	Zapobieganie i zwalczanie grypy ptasiej
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	100 mln EUR (na wszystkie środki przewidziane dekretem)
Intensywność pomocy	Zmienna w zależności od środków
Czas trwania pomocy	26.8.2005-31.12.2006
Sektory gospodarki	Sektor hodowli drobiu
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministero delle politiche agricole e forestali Via XX Settembre 20 I-00187 Roma
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Komunikat Komisji w sprawie zapytania dotyczącego substancji i rejestracji substancji, które znajdowały się w obrocie zgodnie z prawem przed dniem 1 czerwca 2008 r., ale które nie posiadały statusu substancji wprowadzonej, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (REACH)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 317/02)

W rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) zawarty jest wymóg, aby substancje, których nie obejmuje definicja „substancji wprowadzonej”, produkowane lub importowane do Wspólnoty w ich postaci własnej, jako składniki preparatów lub w wyrobach, w ilości co najmniej jednej tony, były rejestrowane od dnia 1 czerwca 2008 r. zgodnie z art. 10 rozporządzenia REACH.

Zgodnie z art. 26 rozporządzenia REACH przed dokonaniem rejestracji substancji niewprowadzonych należy zwrócić się z zapytaniem do Europejskiej Agencji Chemikaliów. Należy zauważyć, że przepisy rozporządzenia REACH regulujące proces przedkładania zapytania weszły w życie dnia 1 czerwca 2008 r. Wynika z tego, że rejestracja substancji niewprowadzonej była praktycznie niemożliwa dnia 1 czerwca 2008 r. Ponadto należy zauważyć, że rozporządzenie zawierające metody badań, które mają być użyte na mocy rozporządzenia REACH, zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, zostało przyjęte dopiero dnia 30 maja 2008 r.

Niektóre substancje, które zostały wyprodukowane lub wprowadzone do obrotu zgodnie z prawem przed dniem 1 czerwca 2008 r., nie mogą zostać uznane za „substancje wprowadzone” zgodnie z art. 3 pkt 20 rozporządzenia REACH. Aby uniknąć zakłóceń w handlu takimi substancjami i zakłóceń w ich produkcji oraz pod warunkiem, że wykazano, iż substancja taka znajdowała się zgodnie z prawem w obrocie na terytorium Wspólnoty przed dniem 1 czerwca 2008 r., przypomina się potencjalnym rejestrującym o obowiązku zwrócenia się z zapytaniem do Europejskiej Agencji Chemikaliów. Rejestrujący uzasadni brak każdej szczegółowej informacji. Brakująca informacja zostanie przedłożona bezzwłocznie.

Komunikat zgodnie z artykułem 12 § 5 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 w sprawie informacji dostarczanej przez władze celne państw członkowskich, dotyczącej klasyfikacji towarów w nomenklaturze celnej

(2008/C 317/03)

Wiążąca informacja taryfowa przestaje być ważna od niniejszego dnia, jeśli staje się ona niezgodna z interpretacją nomenklatury celnej, jako wynik następujących międzynarodowych środków taryfowych:

Zmiany do Not Wyjaśniających Systemu Zharmonizowanego oraz Kompendium Opinii Klasyfikacyjnych, zatwierdzonych przez Radę Współpracy Celnej (dok. RWC NC1310 — sprawozdanie z 41. sesji Komitetu HS):

ZMIANY DO NOT WYJAŚNIAJĄCYCH WYKONANE ZGODNIE Z PROCEDURĄ ARTYKUŁU 8 KONWENCJI HS ORAZ OPINIE KLASYFIKACYJNE ZREDAGOWANE PRZEZ KOMITET HS ŚWIATOWEJ ORGANIZACJI CELNEJ

(41 SESJA HSC W MARCU 2008 R.)

DOK. NC1310

Zmiany Not Wyjaśniających do Nomenklatury załączonej do Konwencji HS

17.01	N/13
28.01 Uwaga ogólna	N/5
28.14	N/16
29.16	N/8
Dział 29 Lista II	N/8
30.02	N/11
33.01	N/12
41.01	N/14
4101.20 Noty wyjaśniające do podpozycji	N/14
57.02	N/23
84.36	N/26
85.08	N/26
90.06	N/29
90.21	N/28
90.25	N/15
90.27	N/15

Opinie klasyfikacyjne zatwierdzone przez Komitet HS

0210.99/1	N/17
0902.20/1	N/18
1517.90/3	N/19
2208.90/3	N/20
3504.00/1	N/21
3907.20/3	N/22
6110.30/1	N/24
6211.33/1	N/25
8504.40/2 — 5	N/27
9503.00/4	N/30
9503.00/7	N/30

Informacje dotyczące treści tych środków można otrzymać z Dyrekcji Generalnej Podatki i Unia Celna Komisji Europejskiej (rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruksela) lub mogą być pobrane ze strony internetowej tej Dyrekcji Generalnej:

http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/customs/customs_duties/tariff_aspects/harmonised_system/index_en.htm

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.5317 — IBM/ILOG)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/C 317/04)

W dniu 10 listopada 2008 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32008M5317. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.5241 — American Express/Fortis/Alpha Card)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/C 317/05)

W dniu 3 października 2008 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32008M5241. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Wytyczne Unii Europejskiej dotyczące wdrażania koncepcji „Państwa wiodącego” w kwestiach konsularnych

(2008/C 317/06)

Wprowadzenie

1. Niniejsze wytyczne nawiązują do wytycznych Rady w sprawie ochrony konsularnej obywateli UE w państwach trzecich z dnia 16 czerwca 2006 r. (przypis: dok. 10109/2/06 REV 2) oraz do dokumentu nr 10715/07 zatwierdzonego przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa; mają one służyć wdrożeniu konkluzji Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 18 czerwca 2007 r., których celem było „zacieśnienie współpracy konsularnej między państwami członkowskimi UE przez wdrożenie koncepcji państwa wiodącego w kwestiach konsularnych”. Konkluzje te głoszą, że „w razie poważnego kryzysu mającego implikacje konsularne — bez uszczerbku dla zasady, że to państwa członkowskie odpowiadają w pierwszej kolejności za zapewnienie swoim obywatelom ochrony — »państwo wiodące« będzie starało się, aby wszyscy obywatele Unii Europejskiej otrzymali pomoc, i będzie na miejscu koordynowało działania pozostałych państw członkowskich”.
2. Niniejsze wytyczne opracowano z myślą o wypełnieniu obowiązku, o którym mowa w art. 20 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz zadań dotyczących współpracy, o których mowa w art. 20 Traktatu o Unii Europejskiej. Państwo członkowskie dobrowolnie przyjmuje na siebie rolę „państwa wiodącego”, przy udziale i czynnym wsparciu wszystkich pozostałych państw członkowskich. W każdym przypadku pozostałe państwa członkowskie nadal monitorują na miejscu sytuację swoich obywateli, wymieniają się informacjami i ocenami sytuacji, a w razie potrzeby dostarczają posiłków i zasobów uzupełniających.
3. Zgodnie z dokumentem 10715/07 zatwierdzonym przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa, po trwającym właśnie okresie próbnym, w którym mają być zwłaszcza zorganizowane dalsze ćwiczenia, państwa członkowskie, opierając się na zebranych doświadczeniach, przeanalizują możliwość sformalizowania tej współpracy przez podjęcie decyzji prawnej.
4. Niniejsze wytyczne w żadnym wypadku nie zakazują podejmowania innych, dodatkowych form współpracy czy koordynacji, zależnie od konkretnych okoliczności, które mogą w państwach trzecich towarzyszyć poważnemu kryzysowi mającemu implikacje konsularne.
5. Niniejsze wytyczne nie są wiążące pod względem prawnym i skierowane są wyłącznie do państw członkowskich, Komisji Europejskiej i Sekretariatu Generalnego Rady. Niniejsze wytyczne zostają ogłoszone w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

1. Zgłoszenie „państwa wiodącego”

- 1.1. Państwo członkowskie, które pragnie objąć funkcję „państwa wiodącego” w państwie trzecim, zgłasza to przez sieć COREU. O jego zgłoszeniu zostają poinformowane misje i placówki w danym państwie trzecim podczas lokalnego spotkania koordynacyjnego.

- 1.2. Jeżeli funkcję „państwa wiodącego” w jednym państwie trzecim pragną wspólnie objąć dwa państwa członkowskie, zgłaszają to wspólnie przez sieć COREU. Jeżeli są co najmniej dwa „państwa wiodące”, odpowiednio podzielone zostają obowiązki i jasno określone warunki koordynacji.
- 1.3. Jeżeli w ciągu 30 dni żadne inne państwo członkowskie nie zgłosi sprzeciwu przez sieć COREU, dane państwo członkowskie zostaje ogłoszone „państwem wiodącym” w danym państwie trzecim i rolę tę odgrywa, dopóki swojej rezygnacji nie ogłosi w sieci COREU.
- 1.4. Wykaz państw trzecich, w których jakieś państwo członkowskie odgrywa rolę „państwa wiodącego”, aktualizowany jest przez Sekretariat Generalny Rady, gdy tylko otrzyma on zgłoszenie lub rezygnację „państwa wiodącego”. Wykaz ten jest ogłaszany na stronie konsularnej SITCEN-u i jest regularnie przekazywany państwu członkowskiemu.
- 1.5. Jeżeli poważny kryzys mający implikacje konsularne wystąpi w państwie trzecim, w którym żadne państwo nie zostało ogłoszone „państwem wiodącym”, wtedy co najmniej jedno państwo członkowskie może natychmiast przyjąć na siebie tę funkcję, o ile poinformuje o tym przez sieć COREU lub innymi odpowiednimi kanałami. Państwa członkowskie mogą zrezygnować z pomocy „państwa wiodącego” zgodnie z pkt 2.2.

2. Zadania „państwa wiodącego”

2.1. „Państwo wiodące” przyjmuje na siebie następujące zadania:

- a) Poza sytuacjami kryzysowymi „państwo wiodące” — za pośrednictwem szefa swojej misji lub placówki akredytowanej w danym państwie trzecim, we współpracy z państwem sprawującym na szczeblu lokalnym przewodnictwo Unii Europejskiej — koordynuje opracowanie najbardziej odpowiednich środków przygotowawczych. „Państwo wiodące” tworzy plan ewakuacji osób podlegających ochronie, o których mowa w pkt 3.1, i informuje o nim przedstawicielstwa państw członkowskich oraz delegację Komisji.
- b) Jeżeli wystąpi poważny kryzys mający implikacje konsularne, „państwo wiodące” ma za zadanie zorganizować pomoc dla osób podlegających ochronie, o których mowa w pkt 3.1. „Państwo wiodące” informuje państwa członkowskie dotknięte daną sytuacją kryzysową o jej rozwoju. Na miejscu szef misji lub placówki „państwa wiodącego” ma za zadanie ułatwiać współpracę lokalną między państwami członkowskimi, które uruchomiły dodatkowe zasoby kadrowe, finansowe, sprzętowe i sanitarne, w myśl pkt 5.2. Szef misji lub placówki „państwa wiodącego” odpowiada także za koordynację i prowadzenie operacji pomocowych, zbiórek i, w razie potrzeby, ewakuacji do bezpiecznego miejsca, korzystając ze wsparcia pozostałych zainteresowanych państw członkowskich.

2.2. Gdy zdaniem „państwa wiodącego” należy przeprowadzić ewakuację osób podlegających ochronie, o których mowa w pkt 3.1, państwo to przekazuje odpowiednią informację ośnośnym państwom członkowskim na szczeblu lokalnym i do stolic. Ośnośne państwa członkowskie informują z kolei „państwo wiodące”, jak się zapatrują — jako państwo — na propozycję ewakuacji oraz czy chcą korzystać z pomocy ewakuacyjnej „państwa wiodącego”. Jeżeli państwo członkowskie rezygnuje z tej pomocy, oznacza to, że samo przejmuje odpowiedzialność za ochronę swoich obywateli i innych osób podlegających ochronie, które ewentualnie korzystają z jego pomocy konsularnej. Jego obywatele oraz inne osoby podlegające ochronie i ewentualnie korzystające z jego pomocy konsularnej nadal mogą — zgodnie z zasadą równego traktowania — otrzymywać pomoc od „państwa wiodącego”. „Państwo wiodące” nie ponosi odpowiedzialności za ewentualne konsekwencje decyzji państwa członkowskiego, by zrezygnować z jego pomocy.

2.3. Osoby podlegające ochronie poddają się ewakuacji dobrowolnie. W razie ewakuacji odpowiedzialność „państwa wiodącego” kończy się z chwilą, gdy ewakuowane osoby dotrą do bezpiecznego miejsca wyznaczonego przez to państwo. Doprowadzenie tych osób do innego miejsca poza wyznaczonym bezpiecznym miejscem nie wchodzi w zakres zadań „państwa wiodącego”.

2.4. Jeżeli „państwo wiodące” stwierdzi — w przeciwieństwie do innych państw członkowskich — że nie należy jeszcze przystępować do ewakuacji, powinno ono w miarę możliwości zapewnić pomoc i koordynację w działaniach pomocy podejmowanych przez pozostałe państwa członkowskie.

3. Osoby podlegające ochronie

3.1. Każda osoba mogąca otrzymać pomoc konsularną od swojego państwa członkowskiego może zwrócić się o pomoc do „państwa wiodącego”.

4. Wymiana informacji ⁽¹⁾

- 4.1. Aby „państwo wiodące” mogło dobrze wywiązać się ze swoich zadań, które określono w pkt 2.1, państwa członkowskie przekazują mu informacje bezwzględnie potrzebne (zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu) do ich wykonania, zwłaszcza te, o których mowa w załączniku I, II i III do wytycznych z dnia 16 czerwca 2006 r.
- 4.2. „Państwo wiodące” zobowiązuje się, że informacje te będzie wykorzystywać jedynie do wykonania zadań, które na nim spoczywają jako na „państwie wiodącym”.
- 4.3. Informacje te są na szczeblu lokalnym przekazywane, według wspólnie ustalonych zasad, szefowi misji lub placówce „państwa wiodącego” przez szefów misji lub placówki akredytowanej w danym państwie trzecim.
- 4.4. Jeżeli jakieś państwo członkowskie nie wyznaczyło szefa misji lub placówki akredytowanej w państwie trzecim, przekazuje ono konieczne informacje „państwu wiodącemu” według wspólnie ustalonych zasad.
- 4.5. Jeżeli państwo członkowskie nie przekazuje „państwu wiodącemu” informacji lub przekazuje mu informacje niekompletne, „państwo wiodące” nie może się w pełni wywiązać ze swoich zadań, które określono w pkt 2.1. W takim przypadku „państwo wiodące” wypełnia swój obowiązek niesienia pomocy tylko w takim stopniu, w jakim pozwalają na to informacje, którymi dysponuje.

5. Pomoc „państwu wiodącemu” w realizacji zadań

- 5.1. Z uwagi na zasadę europejskiej solidarności i z uwagi na to, że to państwa członkowskie odpowiadają w pierwszej kolejności za zapewnienie swoim obywatelom ochrony, państwa członkowskie pomagają „państwu wiodącemu” we właściwej realizacji jego zadań.
- 5.2. W związku z tym „państwo wiodące” może zwrócić się do pozostałych państw członkowskich, by w sytuacji kryzysowej dobrowolnie oddały mu do dyspozycji zasoby logistyczne i ludzkie. Przedstawiciele państw członkowskich mogą w ramach krajowego zespołu reagowania kryzysowego udzielić „państwu wiodącemu” pomocy na szczeblu lokalnym. „Państwo wiodące” może również posłużyć się takimi instrumentami, jak wspólnotowy mechanizm ochrony ludności czy też istniejące w Sekretariacie Generalnym Rady struktury zarządzania kryzysowego, oraz skorzystać ze wsparcia logistycznego oferowanego przez lokalną delegację Komisji Europejskiej. „Państwo wiodące” oraz odnośna delegacja Komisji ustalają rolę Komisji w fazie planowania. Personel Komisji nie przejmuje zadań konsularnych.
- 5.3. „Państwo wiodące” przedstawia państwom członkowskim zestawienie wydatków, które samo poniosło i które poniosły państwa członkowskie określone w pkt 5.2.
- 5.4. „Państwo wiodące” może się zwrócić do pozostałych państw członkowskich o zwrot wydatków, które poniosło z racji pełnienia swojej funkcji. Jeżeli wystąpi o taki zwrot wydatków, państwa członkowskie pokrywają wydatki związane z pełnieniem jego funkcji proporcjonalnie do liczby osób, które otrzymały pomoc. Kwota przeznaczona do zwrotu zostaje pomniejszona, w odnośnych przypadkach, o ich własne wydatki określone w pkt 5.2. Państwa członkowskie mogą otrzymać zwrot poniesionych kosztów od osób, którym udzieliły pomocy, na podstawie zobowiązań do spłaty zbieranych w miarę możliwości przez „państwo wiodące” w trakcie operacji pomocowej zgodnie z decyzją 95/553/WE dotyczącą ochrony obywateli Unii Europejskiej przez przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsularne.
- 5.5. Jeżeli osoba, która podlega ochronie i która otrzymała pomoc od „państwa wiodącego”, domaga się odszkodowania w związku ze szkodą poniesioną w trakcie akcji pomocowej „państwa wiodącego”, państwo to oraz państwo członkowskie, którego obywatelem jest dana osoba, konsultują się i rozpatrują działania dodatkowe zgodnie ze swoim prawem i wewnętrznymi procedurami oraz zgodnie z prawem międzynarodowym.

6. Podanie do wiadomości publicznej

- 6.1 Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania, aby o niniejszych wytycznych poinformować wszystkie osoby mogące otrzymać od nich pomoc konsularną, szczególnie za pośrednictwem stron internetowych z poradami dla podróżujących.

⁽¹⁾ Jeżeli chodzi o przetwarzanie danych osobowych zgromadzonych i zarejestrowanych w celu wykonania niniejszych wytycznych, obowiązują odnośne przepisy UE, zwłaszcza dyrektywa Rady i Parlamentu Europejskiego nr 95/46/WE w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych.

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

11 grudnia 2008 r.

(2008/C 317/07)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany			Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański		1,3215			TRY	Lir turecki		2,0504		
JPY	Jen		120,67			AUD	Dolar australijski		1,9889		
DKK	Korona duńska		7,4503			CAD	Dolar kanadyjski		1,6383		
GBP	Funt szterling		0,88690			HKD	Dolar hong kong		10,2417		
SEK	Korona szwedzka		10,5800			NZD	Dolar nowozelandzki		2,3990		
CHF	Frank szwajcarski		1,5737			SGD	Dolar singapurski		1,9704		
ISK	Korona islandzka					KRW	Won		1 800,54		
NOK	Korona norweska		9,2065			ZAR	Rand		13,3991		
BGN	Lew		1,9558			CNY	Juan renminbi		9,0540		
CZK	Korona czeska		25,965			HRK	Kuna chorwacka		7,1818		
EEK	Korona estońska		15,6466			IDR	Rupia indonezyjska		14 602,58		
HUF	Forint węgierski		264,45			MYR	Ringgit malezyjski		4,7138		
LTL	Lit litewski		3,4528			PHP	Peso filipińskie		63,130		
LVL	Łat łotewski		0,7092			RUB	Rubel rosyjski		36,7912		
PLN	Złoty polski		3,9865			THB	Bat tajlandzki		46,345		
RON	Lej rumuński		3,9138			BRL	Real		3,1663		
SKK	Korona słowacka		30,175			MXN	Peso meksykańskie		17,5615		

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

Komunikat Komisji przedstawiający wytyczne w sprawie pomocy państwa uzupełniającej wspólnotowe finansowanie uruchamiania autostrad morskich

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 317/08)

WPROWADZENIE

1. W opublikowanej w 2001 r. białej księdze zatytułowanej „Europejska polityka transportowa do roku 2010: czas na decyzje” ⁽¹⁾ wprowadzono pojęcie „autostrad morskich” jako wysokiej jakości usług transportowych opartych na żegludze morskiej bliskiego zasięgu. Autostrady morskie składają się z infrastruktury, wyposażenia i usług obejmujących co najmniej dwa państwa członkowskie. Mają one na celu przesunięcie znacznej części przewozów towarowych z transportu drogowego na transport morski. Ich pomyślne wprowadzenie w życie pomogłoby osiągnąć dwa główne cele europejskiej polityki transportowej, tzn. doprowadziłyby do zmniejszenia natężenia ruchu drogowego oraz do ograniczenia negatywnego oddziaływania przewozów towarowych na środowisko. W przeglądzie średniookresowym białej księgi ⁽²⁾ zwrócono uwagę na narastający problem przeciążenia infrastruktury drogowej, obciążający Wspólnotę kosztami w wysokości około 1 % PKB, oraz na zagrożenie, jakie stanowią emisje gazów cieplarnianych pochodzące z transportu, w odniesieniu do realizacji celów protokołu z Kioto, a także potwierdzono znaczenie autostrad morskich.

UZUPEŁNIAJĄCA POMOC PAŃSTWA DLA PROJEKTÓW MARCO POLO II „AUTOSTRADY MORSKIE”

2. Dział 10 wspólnotowych wytycznych w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego ⁽³⁾ dopuszcza pod pewnymi warunkami pomoc, o maksymalnym okresie trwania wynoszącym trzy lata i o maksymalnej intensywności 30 % kosztów operacyjnych i 10 % kosztów inwestycyjnych, na uruchomienie nowych lub udoskonalonych usług żeglugi morskiej bliskiego zasięgu.
3. Drugi program „Marco Polo” (zwany dalej Marco Polo II), ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1692/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiającym drugi program Marco Polo dla udzielania wspólnotowej pomocy finansowej w celu poprawy działania systemu transportu towarowego na środowisko (Marco Polo II) i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1382/2003 ⁽⁴⁾, Marco Polo II wspiera głównie usługową funkcję autostrad morskich. Wsparcie to jest przyznawane w drodze corocznego zaproszenia do składania wniosków kierowanego bezpośrednio do przedsiębiorstw. Wielkość przyznawanego wsparcia finansowego ograniczona jest wysokością dotacji dostępnych ramach programu Marco Polo. Finansowanie autostrad morskich może odbywać się również w ramach polityki regionalnej.
4. Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1692/2006 objęte programem Marco Polo II działania związane z autostradamiorskimi kwalifikują się pod pewnymi warunkami do uzyskania wspólnotowej pomocy finansowej o maksymalnej intensywności wynoszącej 35 % łącznych wydatków związanych z uruchomieniem i funkcjonowaniem usługi transportowej oraz o maksymalnym okresie trwania wynoszącym 60 miesięcy, jak określono w załączniku I, pkt 1 lit. a) i pkt 2 lit. a), kolumna B.
5. Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 1692/2006 stanowi: „Wspólnotowa pomoc finansowa dla działań objętych programem nie wyklucza udzielenia pomocy państwa dla tych działań na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym, o ile pomoc ta jest zgodna z ustaleniami dotyczącymi pomocy państwa określonymi w Traktacie i nie przekracza skumulowanych limitów dla każdego typu działania przedstawionych w załączniku I.”.
6. Zatem zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1692/2006 organy państw członkowskich mogą uzupełnić finansowanie wspólnotowe poprzez przyznanie własnych środków finansowych projektom wybranym zgodnie z kryteriami i procedurami określonymi we wspomnianym rozporządzeniu i w ramach przewidzianych w nim limitów. Celem art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1692/2006 jest umożliwienie przedsiębiorstwom zainteresowanym danym projektem uzyskania określonej wcześniej kwoty

⁽¹⁾ COM(2006) 370.

⁽²⁾ COM(2006) 314 wersja ostateczna. Komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego — Utrzymać Europę w ruchu — Zrównoważona mobilność dla naszego kontynentu — Przegląd średniookresowy białej księgi Komisji Europejskiej dotyczącej transportu z 2001 r.

⁽³⁾ Komunikat Komisji C(2004) 43 (Dz.U. C 13 z 17.1.2004, s. 3).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 1.

finansowania publicznego, niezależnie od źródła finansowania. W rzeczywistości może dojść do sytuacji, w której wspólnotowe środki finansowe przyznane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1692/2006 nie są wystarczające, aby wszystkie wybrane projekty mogły uzyskać wsparcie w maksymalnej możliwej wysokości. Jeżeli w danym roku zostanie przedstawiona znaczna liczba kwalifikujących się projektów, niektórym z nich może zostać przyznana ograniczona kwota finansowania wspólnotowego. Duża liczba wybranych projektów świadczyłaby o sukcesie programu Marco Polo II, jednak sukces ten byłby wątpliwy, jeżeli zaangażowane przedsiębiorstwa musiałyby wycofać swoje wnioski lub zrezygnowałyby ze składania wniosków w następnych latach ze względu na brak finansowania publicznego koniecznego do uruchomienia odnośnych usług. Ponadto niezmienna, określona wcześniej kwota finansowania publicznego, na którą można liczyć, ma podstawowe znaczenie dla potencjalnych wnioskodawców.

7. W tym kontekście Komisja zauważyła, że wśród zainteresowanych stron i organów państw członkowskich pojawiają się wątpliwości co do możliwości przyznania przez te ostatnie uzupełniającej pomocy państwa dla projektów objętych programem Marco Polo II, przekraczającej limity dozwolone w odniesieniu do żeglugi morskiej bliskiego zasięgu w dziale 10 Wspólnotowych wytycznych w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego. Warunki kwalifikowalności programów określone we Wspólnotowych wytycznych w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego różnią się nieznacznie od warunków ustanowionych w programie Marco Polo II. W wytycznych przewidziano maksymalną intensywność wynoszącą 30 % kosztów operacyjnych (35 % łącznych wydatków w Marco Polo II) i maksymalny okres trwania wynoszący trzy lata (w porównaniu do pięciu lat w przypadku Marco Polo II). Różnice te prawdopodobnie dezorientują potencjalnych wnioskodawców o finansowanie działań związanych z autostradami morskimi.
8. W związku z powyższym Komisja jest zdania, że maksymalny okres trwania i maksymalna intensywność pomocy państwa i finansowania wspólnotowego w odniesieniu do projektów wybranych zgodnie z wspomnianym rozporządzeniem powinny być takie same. Zatem, na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, w przypadku braku finansowania wspólnotowego lub w zakresie, w jakim jest ono niedostępne, Komisja zatwierdzi pomoc państwa, o maksymalnej intensywności 35 % kosztów operacyjnych i o maksymalnym okresie trwania wynoszącym pięć lat, na uruchomienie projektów działań związanych z autostradami morskimi w ramach programu Marco Polo II ⁽¹⁾. To samo dotyczy projektów wybranych w ramach Marco Polo II, ale finansowanych ostatecznie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego ⁽²⁾ (EFRR) lub Funduszu Spójności ⁽³⁾.
9. Pomoc na uruchomienie projektu pokrywająca koszty operacyjne nie może przekroczyć określonego powyżej okresu trwania i intensywności, niezależnie od źródła finansowania. Pomoc nie może być łączona z rekompensatą z tytułu świadczenia usług publicznych. Komisja przypomina również, że w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych nie można korzystać z dwóch instrumentów finansowania wspólnotowego.
10. Państwa członkowskie będą musiały powiadomić Komisję o pomocy państwa, którą mają zamiar przyznać na podstawie niniejszego komunikatu projektom wybranym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1692/2006.

UZUPEŁNIAJĄCA POMOC PAŃSTWA DLA PROJEKTÓW TEN-T „AUTOSTRADY MORSKIE”

11. Artykuł 12a decyzji nr 1692/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie wspólnotowych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej ⁽⁴⁾ przewiduje stworzenie „autostrad morskich” w celu skoncentrowania „przepływu przewozów towarowych na trasach morskich o odpowiedniej logistyce, w taki sposób, aby poprawić istniejące połączenia morskie, które są niezawodne, regularne i częste w transporcie towarów między państwami członkowskimi, lub stworzyć nowe połączenia, aby ograniczyć ruch na drogach i/lub poprawić obsługę państw i regionów peryferyjnych i wyspiarskich”. Transeuropejskie sieci autostrad morskich muszą składać się z wyposażenia i infrastruktury obejmujących co najmniej dwa porty w dwóch państwach członkowskich.
12. Wspólnotowe wytyczne dotyczące rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej dotyczą wspierania przez Wspólnotę rozwoju infrastruktury, w tym również autostrad morskich. Jednakże art. 12(a) ust. 5 tiret drugie decyzji nr 1692/96/WE przewiduje, bez uszczerbku dla art. 87 i 88 Traktatu, możliwość przyznania pomocy Wspólnoty na uruchomienie projektu. Pomoc taka może zostać przyznana w

⁽¹⁾ Należy zauważyć, że zapis w załączniku I ust. 2 lit. b) rozporządzenia dotyczącego programu Marco Polo II (na temat limitów finansowania w oparciu o przewozy w rzeczywistości przeniesione z transportu drogowego) dotyczy finansowania wspólnotowego, a nie uzupełniającej pomocy państwa, która jest przedmiotem niniejszego komunikatu.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1080/2006 z dnia 5 lipca 2006 r., Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1084/2006 z dnia 11 lipca 2006 r., Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 79.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 228 z 9.9.1996, s. 1.

- zakresie, w jakim „dla zapewnienia finansowania projektu niezbędne jest wsparcie sektora publicznego”. W rzeczywistości może dojść do sytuacji, w której dane konsorcjum portów i operatorów poniesie straty związane z rozpoczęciem projektu w okresie uruchamiania usług autostrady morskiej.
13. Pomoc na uruchomienie zgodnie ze Wspólnotowymi wytycznymi dotyczącymi rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej jest ograniczona do „należycie uzasadnionych wydatków inwestycyjnych”, co należy rozumieć jako pomoc inwestycyjną. Może ona obejmować amortyzację statków przydzielonych do świadczenia usług ⁽¹⁾. Pomoc na uruchomienie zgodnie ze Wspólnotowymi wytycznymi dotyczącymi rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej jest ograniczona do dwóch lat i maksymalnej intensywności wynoszącej 30 %.
14. W ramach projektów TEN-T środki finansowe mogą być zapewniane przez państwa członkowskie w zakresie, w jakim niedostępne jest finansowanie wspólnotowe. W przypadku pomocy na uruchomienie usług transportu morskiego art. 12a ust. 5 tiret drugie decyzji nr 1692/96/WE zawiera odniesienie do przepisów Traktatu dotyczących pomocy państwa. Ponieważ w dziedzinie pomocy dla żeglugi morskiej bliskiego zasięgu wytyczne na temat stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa zostały przedstawione w dziale 10 Wspólnotowych wytycznych w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego, przepisy tego działu stosuje się również do uzupełniające pomocy państwa. Wspólnotowe wytyczne w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego zezwalają na pomoc inwestycyjną o maksymalnej intensywności 10 % w ciągu trzech lat. W konsekwencji jeżeli projekt autostrady morskiej zostanie wybrany jako projekt TEN-T, ale nie uzyska maksymalnego wsparcia inwestycyjnego Wspólnoty, tzn. 30 % w ciągu dwóch lat, może mieć miejsce sytuacja, w której pomoc publiczna nie osiągnie maksymalnej dopuszczalnej kwoty, jeżeli pomoc państwa nie może przekroczyć intensywności 10 % w ciągu trzech lat, na którą zezwalają Wspólnotowe wytyczne w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego. Ponadto różnice w maksymalnym okresie trwania między tymi dwoma systemami (dwa lata zgodnie z decyzją nr 1692/96/WE i trzy lata zgodnie ze Wspólnotowymi wytycznymi w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego) mogą prowadzić do niepewności i nieporozumień. W celu zachowania jasności oraz umożliwienia określenia z góry kwoty pomocy publicznej na rzecz przedsiębiorstw uczestniczących w projekcie autostrad morskich TEN-T, maksymalna intensywność i okres trwania pomocy państwa ze strony państw członkowskich powinny być takie same jak maksymalna intensywność i okres trwania finansowania wspólnotowego.
15. W związku z powyższym, na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, w przypadku braku finansowania wspólnotowego na pomoc na uruchomienie lub w odniesieniu do części niepokrytej przez finansowanie wspólnotowe, Komisja zatwierdzi inwestycyjną pomoc państwa o maksymalnej intensywności wynoszącej 30 % i o maksymalnym okresie trwania wynoszącym dwa lata dla projektów zgodnych z art. 12a decyzji 1692/96/WE i wybranych zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (WE) nr 680/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. ustanawiającym ogólne zasady przyznawania pomocy finansowej Wspólnoty w zakresie transeuropejskich sieci transportowych i energetycznych ⁽²⁾. To samo dotyczy projektów, w przypadku których państwa członkowskie zadecydują o ich finansowaniu ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego lub Funduszu Spójności.
16. Pomoc na uruchomienie inwestycji nie może przekroczyć określonego powyżej okresu trwania i określonej powyżej intensywności, niezależnie od źródła finansowania. Pomoc ta nie może być łączona z rekompensatą z tytułu świadczenia usług publicznych. Również w tym przypadku Komisja przypomina, że w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych nie można korzystać z dwóch instrumentów finansowania wspólnotowego.
17. Państwa członkowskie będą musiały powiadomić Komisję o pomocy państwa, którą mają zamiar przyznać na podstawie niniejszego komunikatu projektom wybranym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 680/2007.

ZASTOSOWANIE

18. Komisja będzie stosować wytyczne przedstawione w niniejszym komunikacie od następnego dnia po ich opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

⁽¹⁾ Vademecum z dnia 28 lutego 2005 r. wydane w powiązaniu z zaproszeniem do składania wniosków dotyczących TEN-T 2005; pkt 4.3 (Pomoc na uruchomienie projektów związana z kosztami inwestycyjnymi).

⁽²⁾ Dz.U. L 162 z 22.6.2007, s. 1.

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

POMOC PAŃSTWA — FRANCJA

Pomoc państwa C 31/08 (ex N 681/06) — Pomoc w celu ratowania przedsiębiorstwa „Volailles du Périgord”**Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE**

(2008/C 317/09)

Pismem z dnia 16 lipca 2008 r., zamieszczonym w oryginalnej wersji językowej na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja zawiadomiła Francję o swojej decyzji wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do wymienionej pomocy.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi w terminie jednego miesiąca od daty opublikowania niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma na adres Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich w Komisji Europejskiej:

Commission européenne
Direction générale de l'agriculture et du développement rural
Direction M. Législation agricole
Unité M.2. Conditions de concurrence
Rue de la Loi, 130 5/94A
B-1049 Bruxelles
Faks (32-2) 296 76 72

Otrzymane uwagi zostaną przekazane Francji. Zainteresowana strona zgłaszająca uwagi może wystąpić z odpowiednio uzasadnionym pisemnym wnioskiem o objęcie jej tożsamości klauzulą poufności.

TEKST STRESZCZENIA

Pismem z dnia 13 października 2006 r., przesłanym pocztą elektroniczną, Francja zawiadomiła Komisję o zamiarze przyznania pomocy w celu ratowania jawnej spółki „Volailles du Périgord” należącej w 100 % do rodziny Gaye, zatrudniającej w 2006 r. 236 pracowników i będącej największym pracodawcą w okolicy Terrasson. W 2006 r. przedsiębiorstwo to osiągało roczne obroty rzędu 52 mln EUR. W momencie podjęcia decyzji przez Komisję działalność przedsiębiorstwa polegała na uboju kur i indyków. Na skutek kryzysu spowodowanego ptasią grypą w 2007 r. przedsiębiorstwo stało się strukturalnie deficytowe.

Pismem C(2007)3564 z dnia 19 lipca 2007 r. Komisja zezwoliła na przedmiotową pomoc. Czas trwania pomocy ustalono na sześć miesięcy. Budżet pomocy wynosił 1 mln EUR w formie pożyczki zwrotnej. Zastosowano stopę procentową równą stopie referencyjnej Komisji obowiązującej w chwili przyznania pożyczki.

Przesyłając zawiadomienie o przyznaniu pomocy w celu ratowania przedsiębiorstwa władze francuskie zobowiązały się do przedłożenia Komisji planu restrukturyzacji, planu likwidacji lub dowodu, że pożyczka została spłacona w całości, w terminie nie dłuższym niż sześć miesięcy od zezwolenia przez nią na pomoc.

Pismo z dnia 19 lipca 2007 r. C(2007) 3564 zawiera decyzję o uznaniu pomocy za zgodną z zasadami wspólnego rynku na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu.

Komisja zbadała pomoc w świetle wytycznych obowiązujących w dniu przesłania zawiadomienia, a mianowicie wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym 2000/C 28/02 oraz wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw 2004/C 244/02.

Zgodnie z punktem 25 lit. a) wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw pomoc ma polegać na wsparciu płynności finansowej w postaci gwarancji kredytowych lub pożyczek, w obu przypadkach przy zastosowaniu stopy procentowej co najmniej porównywalnej do stóp procentowych stosowanych przy pożyczkach dla przedsiębiorstw w dobrej sytuacji finansowej i w szczególności zgodnie ze stawkami referencyjnymi przyjętymi przez Komisję. Każda pożyczka musi zostać zwrócona i każda gwarancja musi się zakończyć w terminie nie dłuższym niż sześć miesięcy po wypłacie przedsiębiorstwu pierwszej raty.

Zatwierdzona pomoc miała przyjąć formę pożyczki zwrotnej przy zastosowaniu rocznej stopy procentowej równej stopie referencyjnej Komisji obowiązującej w chwili jej przyznania (4,62 % od dnia 1 lipca 2007 r.). Władze francuskie zapewniły, że pożyczka zostanie spłacona w ciągu sześciu miesięcy od dnia wypłaty pierwszych kwot pożyczki przedsiębiorstwu. Zgodnie z punktem 25 lit. c) wytycznych, który stanowi, że należy przedstawić Komisji plan restrukturyzacji lub plan likwidacji lub dowód, że pożyczka została spłacona w całości w terminie nie dłuższym niż sześć miesięcy od zezwolenia przez Komisję na udzielenie pomocy w celu ratowania przedsiębiorstwa lub, w przypadku pomocy, która nie została zgłoszona, w terminie nie dłuższym niż sześć miesięcy po pierwszym zastosowaniu danego środka, rząd francuski zobowiązał się do przedłożenia Komisji planu restrukturyzacji, planu likwidacji lub dowodu, że pożyczka została spłacona w całości, w terminie nie dłuższym niż sześć miesięcy od zatwierdzenia przez nią pomocy w celu ratowania przedsiębiorstwa.

Termin sześciu miesięcy upłynął dnia 19 stycznia 2008 r., natomiast Komisja nie otrzymała wymaganych dokumentów. Pismem z dnia 7 maja 2008 r. Komisja przypomniała Francji o jej zobowiązaniu. Do tej pory władze francuskie nie przesłały ani planu restrukturyzacji ani planu likwidacji ani dowodu, że pożyczka została spłacona w całości.

Francja nie przesłała dokumentów wymaganych zgodnie z punktem 27 wytycznych.

W związku z powyższym na obecnym etapie postępowania Komisja uważa, że pomoc państwa przyznana przedsiębiorstwu „Volailles du Périgord” została prawdopodobnie bezprawnie przedłużona poza okres sześciu miesięcy, i ma wątpliwości, czy środek ten jest zgodny ze wspólnym rynkiem.

W związku z tym, zgodnie z punktem 27 wytycznych 2004/C 244/02, Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu.

Zgodnie z art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 wszelka pomoc bezprawnie przyznana beneficjentowi może podlegać zwrotowi.

TEKST PISMA

„Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations sur l'aide citée en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE.

1. PROCÉDURE

- (1) Par e-mail du 13 octobre 2006, enregistré le jour même, la Représentation permanente de la France auprès de l'Union européenne a notifié la mesure citée en objet à la Commission, conformément à l'article 88, paragraphe 3, du traité. Des renseignements complémentaires ont été envoyés par courriers électroniques du 21 mars 2007 et du 31 mai 2007, enregistrés le jour même.
- (2) Par lettre C(2007) 3564 du 19 juillet 2007 la Commission a autorisé l'aide susmentionnée. La durée de cette aide a été fixée à six mois.
- (3) Lors de la notification de l'aide au sauvetage les autorités françaises se sont engagées à ce qu'un plan de restructuration, un plan de liquidation ou la preuve que l'avance a été intégralement remboursée soit soumis à la Commission au plus tard six mois après l'autorisation de l'aide au sauvetage par la Commission. Ce délai a expiré le 19 janvier 2008 sans que la Commission ait reçu un des documents requis.
- (4) Par lettre du 7 mai 2008 la Commission a demandé à la France de produire les documents requis dans les plus brefs délais et a annoncé qu'à défaut elle sera obligée d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2 du traité, en conformité avec le point 27 des lignes directrices communautaires concernant les aides d'État au sauvetage et à la restructuration d'entreprises en difficulté ⁽¹⁾.
- (5) La France a omis de communiquer un plan de restructuration ou un plan de liquidation ou la preuve que l'avance a été remboursée intégralement jusqu'à ce jour.

2. DESCRIPTION DE LA MESURE

2.1. Intitulé de l'aide

- (6) Aide au sauvetage de la société “Volailles du Périgord”.

2.2. Durée

- (7) Six mois.

2.3. Budget

- (8) 1 million d'euros.

2.4. Bénéficiaires

- (9) Société en nom collectif (SNC). La société a été créée en 1910. Selon les informations fournies par les autorités françaises lors de la notification le 13 octobre 2006 et des courriers électroniques du 21 mars 2007 et du 31 mai 2007, elle est détenue à 100 % par la famille Gaye.
- (10) La société employait début 2006 236 salariés et réalisait un chiffre d'affaires annuel de quelque 52 millions d'euros. Selon les informations fournies en 2006, elle est le premier employeur de la zone de Terrasson.

⁽¹⁾ JO C 244 du 1.10.2004, p. 2.

- (11) Selon les informations fournies, Volailles du Périgord est active dans l'abattage de poulets et dindes. La société vend la majeure partie de ses produits aux grandes et moyennes surfaces (GMS) en France (dont 60 % sous sa marque propre "Le Croquant" et 40 % sous marques de distributeurs). 70 % de ses produits sont vendus comme découpes, le reste comme volailles entières et prêtes à cuire. Le poulet constitue 46 % de ses produits vendus (dont 80 % en label rouge). L'export de la société est marginal.
- (12) La Société SNC Volailles du Périgord avait connu une croissance rapide au cours de la décennie 1990-2000 et atteignait en 2001/2002 avec quelques 280 salariés et 50 millions d'euros de chiffres d'affaires un résultat d'exploitation de 1,8 million d'euros.
- (13) Selon les mêmes informations cette croissance avait été pourtant mal contrôlée, en raison, notamment, d'un management sous dimensionné et d'une orientation commerciale vers le Hard Discount. D'après les autorités françaises, ces fragilités se sont exprimées pleinement à l'occasion du retournement de conjoncture qui a eu pour effet que la société était devenue structurellement déficitaire.
- (14) Les pertes d'exploitation cumulées sur les trois exercices 2002/2003-2004/2005 s'étaient élevées à 5,3 millions d'euros. La direction de l'entreprise avait réagi en agissant sur la productivité, en maîtrisant mieux la masse salariale et le recours au personnel extérieur et en comprimant des services et charges externes. D'après ces mêmes informations, ces mesures prises avaient permis un résultat d'exploitation équilibré pour le dernier semestre 2005. Parallèlement, les actionnaires avaient injecté 3 millions d'euros en comptes courants pour soutenir la trésorerie.
- (15) La crise de la grippe aviaire a fortement frappé l'entreprise déjà fragile. Le chiffre d'affaires net a baissé de quelques 5 millions d'euros sur l'exercice 2005/2006 par rapport à l'exercice précédent. La perte de l'exploitation s'est élevée à quelques 168 000 EUR. D'après les informations fournies par les autorités françaises, la trésorerie a continué à se dégrader en raison de la perte et de l'accroissement des stocks de volailles congelées. Le stock en volailles congelées s'élevait au 30 juillet 2006 à quelques 0,9 million d'euros, soit presque 12 % de l'actif total.
- (16) Dans leur e-mail du 21 mars 2007, les autorités françaises ont indiqué que la société avait pu se financer depuis le 1er semestre 2006 par un recours au découvert bancaire qui, au 28 février 2007, s'était élevé à 1 986 460 EUR. Selon les informations fournies dans le même courrier électronique, ce découvert avait été consenti dans l'attente du versement de l'aide au sauvetage. En cas de non versement de cette aide, il serait devenu exigible et aurait entraîné la déclaration de cessation de paiements et le dépôt de bilan de la société.
- (17) Selon le plan de trésorerie pour le deuxième semestre 2007 le besoin en trésorerie de la société avait atteint quelques 1,2 millions d'euros au mois de juillet et devait, selon les prévisions, légèrement baisser pendant la seconde moitié de l'année 2007.

2.5. Base juridique

- (18) Circulaire du ministre de l'agriculture et de la pêche DPEI/SDEPA/C2006-4019 du 15 mars 2006.

2.6. Description de l'aide

- (19) L'aide de 1 million d'euros devait être apportée par des avances remboursables et versées, pour partie, par l'État (850 000 EUR) et, pour partie, par le Conseil régional d'Aquitaine (150 000 EUR).
- (20) Les autorités françaises ont confirmé que le taux d'intérêt appliqué serait le taux de référence de la Commission applicable à l'époque de l'attribution de l'avance.

3. APPRÉCIATION

- (21) La Commission a examiné l'aide à la lumière des lignes directrices applicables à la date de la notification, c'est-à-dire les lignes directrices de la Communauté concernant les aides d'État dans le secteur agricole 2000/C 28/02 ⁽²⁾ et les lignes directrices communautaires concernant les aides d'État au sauvetage et à la restructuration d'entreprises en difficulté 2004/C 244/02 ⁽³⁾.
- (22) Par lettre C(2007) 3564 du 19 juillet 2007 elle a décidé de considérer l'aide comme compatible avec le marché commun en application de l'article 87, paragraphe 3, point c) du traité.
- (23) Selon le point 25(a) des lignes directrices communautaires concernant les aides d'État au sauvetage et à la restructuration d'entreprises en difficulté les aides doivent consister en des aides de trésorerie sous forme de garanties de crédits ou de crédits, soumis à un taux au moins comparable aux taux observés pour des prêts à des entreprises saines, et notamment aux taux de référence adoptés par la Commission. Tout prêt doit être remboursé et toute garantie doit prendre fin dans un délai de six mois au maximum à compter du versement de la première tranche à l'entreprise.
- (24) L'aide approuvée devait prendre la forme d'une avance remboursable soumise à un taux d'intérêt annuel égal au taux de référence de la Commission applicable au moment de l'attribution de l'avance (4,62 % à partir du 1er juillet 2007).
- (25) Les autorités françaises ont indiqué que le prêt serait remboursé dans les six mois à compter du premier versement de sommes prêtées à l'entreprise. En conformité avec les dispositions du point 25 c) des lignes directrices, qui prévoient que soit un plan de restructuration, soit un plan de liquidation soit la preuve que le prêt a été intégralement remboursé soit soumis à la Commission au plus tard six mois après l'autorisation de l'aide au sauvetage ou, dans le cas d'une aide non notifiée, à compter de la première mise en œuvre de la mesure en question, le gouvernement français s'était engagé à ce qu'un plan de restructuration, un plan de liquidation ou la preuve que l'avance a été intégralement remboursée soit soumis à la Commission au plus tard six mois après l'autorisation de l'aide au sauvetage par la Commission.

⁽²⁾ JO C 28 du 1.2.2000.

⁽³⁾ JO C 244 du 1.10.2004.

(26) Le délai de six mois a expiré le 19 janvier 2008 sans que la Commission ait reçu les documents requis. La Commission a rappelé à la France son engagement par lettre du 7 mai 2008. Jusqu'à ce jour les autorités françaises n'ont envoyé ni un plan de restructuration, ni plan de liquidation, ni preuve que l'avance a été intégralement remboursée.

(27) La France a donc omis de communiquer les documents requis par le point 27 des lignes directrices.

4. CONCLUSION

Pour l'ensemble de ces raisons, à ce stade, la Commission pense qu'il est probable que l'aide d'État approuvée accordée à la société "Volailles du Périgord" ait été illégalement prolongée au-delà du délai de 6 mois, et a des doutes sur la compatibilité de la mesure en cause avec le marché commun.

En conséquence, la Commission a décidé d'ouvrir la procédure formelle d'examen au sens de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE et du Règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil.

(28) La Commission invite la France, dans le cadre de la procédure de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir des informations sur la situation actuelle de la société "Volailles du Périgord" et à

fournir soit un plan de restructuration, soit un plan de liquidation ou la preuve que le prêt a été intégralement remboursé, dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente.

(29) Elle invite vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre au bénéficiaire de l'aide.

(30) La Commission rappelle à la France l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE et se réfère à l'article 14 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil qui prévoit que toute aide illégale pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire.

(31) Par la présente, la Commission avise la France qu'elle informera les intéressés par la publication de la présente lettre et d'un résumé de celle-ci au *Journal Officiel de l'Union Européenne*. Elle informera également les intéressés dans les pays de l'AELE signataires de l'accord EEE par la publication d'une communication dans le supplément EEE du Journal officiel, ainsi que l'autorité de surveillance de l'AELE en leur envoyant une copie de la présente. Tous les intéressés susmentionnés seront invités à présenter leurs observations dans le délai d'un mois à compter de la date de cette publication."

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.5324 — Centrica/Segebel)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 317/10)

1. W dniu 4 grudnia 2008 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Centrica Overseas Holdings Limited („Centrica”, Zjednoczone Królestwo) [należące do grupy Centrica plc, Zjednoczone Królestwo] przejmie w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady całkowitą kontrolę nad przedsiębiorstwem Segebel S.A. („Segebel”, Belgia) w drodze zakupu akcji.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku przedsiębiorstwa Centrica: produkcja energii elektrycznej i gazu, dostawa produktów w sektorze energii i obrót nimi, przesyłanie i składowanie gazu,
 - w przypadku przedsiębiorstwa Segebel: produkcja energii elektrycznej oraz dostawa energii elektrycznej i gazu;
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5324 — Centrica/Segebel na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.5385 — Avnet/Abacus)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 317/11)

1. W dniu 4 grudnia 2008 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Avnet Inc. („Avnet”, Stany Zjednoczone) przejmie w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Abacus Group plc („Abacus”, Zjednoczone Królestwo) w drodze oferty publicznej ogłoszonej dnia 10 października 2008 r.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku Avnet: dystrybucja elementów elektronicznych (w tym półprzewodników, złączy wtykowych, elementów biernych, podzespołów elektromechanicznych i produktów wbudowanych), produktów komputerowych i usług technologicznych,
- w przypadku Abacus: dystrybucja elementów elektronicznych (w tym półprzewodników, złączy wtykowych, elementów biernych, podzespołów elektromechanicznych i produktów wbudowanych), jak również wytwarzanie/gromadzenie podzespołów.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5385 — Avnet/Abacus, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.